

БЛАГОВѢСТИК

РÔЧНИК XII.
РÔК 1932.

АПРѢЛЬ
ЧИСЛО 4.

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО,
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ В УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦИ 54.

Вже выйшовъ молитвенникъ для греко-католиковъ печатаный латинскими буквами.

Назва сего молитвенника

„SKARB DUŠI“

красный, читкий друкъ, форматъ 7×11 цм. сторбнъ 384;
змѣсть его е слѣдуючий.

str.		str.	
Korotký Katechizm	5	Nedila vsich Svatych	267
Molitvy povsednevni	29	Prazdnik Presv. Evcharistiji . . .	268
Molitvy utrennyja	38	Prazdnik Presv. Serdca Isusov. .	272
Molitvy večernyja	45	<i>Tropari i kondaki prazd. ciloho roku</i>	
Molitvy podčas Služby Božoj . . .	51	Obrizanje Hosp. i Prazd. sv. Vasilija Velikoho	276
Molitvy pered spovideju	70	Nedila pered Prosvišenijem . . .	279
Molitvy pered sv. Pričastijem . . .	86	Predprazd. Prosvišenija	280
Molitvy po sv. Pričastiju	90	Naveč. Bohojavljenja	281
Molitvy do Najs. Serdca I. Christa	95	Bohojavlenije Hospodne	282
Molitvy do Preč. Divi Marii	99	Nedila po Bohojavljenju	286
Molitvy do Svatych	105	Trech Svjatitelej	287
Molitvy v deň Imjanin	109	Stritenje Hospodne	288
Cin Večerni	116	Blahovišenije Presv. Bohorodicy	290.
Ia Utreni	129	Sv. velikomuč. Heorhija	292
Božestvenna Liturgija	145	Roždestvo sv. Joanna Krestitela .	294
Tropari i Kondaki voskresni	173	Sv. Apostolov Petra i Pavla . . .	295
Tropari i Kondaki dnevni	183	Sv. Apostolov Kirila i Metodija .	297
Tropar na vsjakeje prošenije	190	Nedila sv. Otcev	298
Tropar blahedorstvenny	193	Sv. Ilij Proroka	300
Pisňa blahedorstvenna	195	Preobraženje H. N. I. Christa . .	301
Tropari i Apostoly o usopšich . .	198	Uspenije presv. Bohorodicy . . .	305
<i>Tropari i Kondaki sv. Četyredesiatnicy i Pjatdesiatnicy.</i>		Usiknovenije Č. Holovy sv. J. Kres.	307
Nedila Mytarja i Fariseja	206	Roždestvo Presv. Bohorodicy . .	308
Nedila bludnoho syna	208	Vozdvizenije Čestnoho Kresta . .	310
Nedila mjasopustna	209	Pokrov Presv. Bohorodicy . . .	313
Nedila syropustna	210	Nedila sv. Oleev	315
Nedila 1. vel. posta	210	Prazdnik Carja Christa	316
Nedila 2. vel. posta	212	Sebor Archistratiha Michaila . .	320
Nedila 3. vel. posta	213	Sv. svjaščmuč. Josafata	321
Nedila 4. vel. posta	214	Voved. ve ehram Presv. Bohorodicy	323
Subota Akaftistova	215	Sv. Nikolaja Čudotvorca	325
Nedila 5. vel. posta	216	Neporečne začati. Presv. Bohorod.	326
Subota Lazareva	216	Nedila sv. Praotcev	328
Nedila evitonevna	218	Predprazd. Roždestva HNICH . .	331
Velikij četver	231	Navečerija Rožd. Christeveho .	332
Velika subota	223	Roždestso HNICH	333
Nedila Paschi, utreňa voskresna .	226	Sober Presv. Bohorodicy	338
Ponedílok svitly	248	Nedila po Roždestvi Christevom .	340
Vtoraik svitly	248	Sv. Pervomuč. Stefana	342
Nedila Tomina	249	Cin na blahoslovenije sv. Tajnami .	344
Nedila Mironesic	250	Pisni na Roždestvo	347
Nedila rozašablennoho	251	Pisni k Presvjatoj Trojci	354
Prepolovenije pjatdesiatnicy	252	Pisni k Sv. Serdeu I. Christa . .	356
Nedila Samarjanini	253	Pisni v čest Božoži Materi	359
Nedila slipourodzennoho	254	Pisni pod svjatym Krestom . . .	364
Vznesenije Hospodie	255	Pisni k sv. Nikolaju	365
Nedila sv. Otcev	259	Kalendar ciloho řeku	367
Nedila Pjatdesiatnici	261	Paschalija	379
Ponedílok sv. Ducha	264		

Оправленый стоить 6 Кч., зъ почтою 7 Кч.

При замовленихъ адресуйте: Выдавництво Чина св. Василія В. въ Ужгородъ.

БЛАГОВЪСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, адміністрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходить 1-го кожного мѣсяця

Відвѣчат. Редакторъ:
о, Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рокъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
побѣ дол. — Одно число 1 Кч.
Выходить 1-го кожного мѣсяця

Десять лѣтъ на престолѣ св. Ап. Петра.

Въ нынѣшномъ критичнѣмъ часѣ Боже Провидѣня поісало на керманіча и голову св. католицькоѣ Церкви Святѣйшого Отца Папу Пія XI. Того року дня 6. II. звершилося десятьлѣтя його управы.
Дня 6. II. 1922 р. теперѣшній Папа Пій XI. бувъ выбраный яко кардиналъ Ахилль Ратті на Петровый Престолъ, а дня 12. II. бувъ коронованый якъ Папа. Зъ төвъ то причины цѣлый католицький свѣтъ празнуавъ се десятьлѣтя велично и славно. Всѣхъ нась огортає чувство любови и подданства зглядомъ Святѣйшого Отца.

Папа Пій XI. народився дня 31 мая. 1857 р. въ Дезіо, двѣ милѣ вѣдь Мильяна. На св. хрещеню одержавъ имя Амвросій Дамянъ Ахилль. Отецъ його, Францъ Ратти, бувъ наставникъ прядильнѣ. По сконченю лицю въ Монцѣ и коллегії св. Кароля въ Мilanѣ, молодой Ахилль вступивъ до мильянскої духовної семинарії, а по сконченю

є, вѣдойшовъ до Риму на висигѣ студії. Поступавъ григоріянський университетъ, академію св. Томы и дѣстать докторатъ зъ богословія,

фильософії и каноничного права. По сконченю наукъ ставъ професоромъ духовноѣ семинарії въ Миланѣ. Такожъ одноточно посвятившися працѣ надъ роботниками и молодежжю. Въ 1907 р. ставъ настоятелемъ библіотеки „Амбродіяnum“, а въ 1912 р. покликано його на ватиканскаго библіотекаря. Тутъ написавъ вѣнъ много научныхъ праць.

Папа Венедиктъ XV. назначивъ 25. V. 1918 р. монсеньора Ратти на визитатора апостольскоѣ Столицѣ для Польщѣ и Литвы. А дня 6 юнія 1919 збставъ назначеный на нунція, и заразомъ на титуллярного архиепископа. Тутъ заразъ познакомившися зъ широкими масами народа. А посещающи краѣ Польщѣ, бачивъ неразъ при торжественныхъ богослуженяхъ многихъ вѣдлученыхъ православныхъ людей, якъ вони набожно молилися разомъ зъ католиками. Се зробило на него велике враждѣня, такъ що забажавъ вѣдправитися до Росії и України, де бы мôгъ дѣстati мученический вѣнець, проляти кровъ за вѣдлученыхъ вѣдъ католицької Церкви. Въ письмѣ до Папы Венедикта XV. просить о позволенянѣ вѣдѣхати до Росії и додає: „Я уважаю, що для освобождення того краю конечна кровь, а то кровь католицькихъ священиковъ, не лише тамошнихъ и мѣсцевыхъ, але такожъ и чужихъ“. Венедиктъ XV. вѣдмовивъ його бажаню. Коли большевики мали заняти Варшару, цѣлый дипломатичный корпусъ опустивъ мѣсто, только одинокий нунцій Ратти лишився. Вѣнъ потѣшавъ перестрашеный народъ, посещавъ раненыхъ та пôдкрѣплявъ ихъ на дусѣ.

Въ роцѣ 1921 завзываютъ його принятии архієпископский престолъ въ Миланѣ, де вѣнъ учився та працювавъ. Того року провадить паломництво зъ Италії до Люруду. На другий рокъ то є 1922 выбирають його „Найвишшимъ Пастыремъ католицької Церкви“.

Святѣйший Отець за часъ своєї десятирічної дѣяльности мавъ назначену лише одну цѣль, а то: здѣлати цѣлый свѣтъ однимъ великимъ Божимъ царствомъ, царствомъ мира та згоды. Коли днесъ дивимося на його працю, мусимо признати, що все було зроблене второпнно та мудро. Та намъ найбóльше кидається въ очи, його велика любовь зглядомъ на насъ греко-католиковъ, а такожъ його великий мисіонарський духъ, такъ що не безъ причини называютъ його „Папою-мисіонаремъ“.

Коли въ р. 1923 Святѣйший Отець принявъ на авдіенцію католицьке духовенство сходного обряду, бóльше якъ 259 особъ на чолвѣ зъ двома патріярхами та четырьма єпископами. Кардиналь Тачѣ дякувавъ Папѣ за його особлившу любовь до христіянськихъ

народовъ Сходу, народовъ такъ рѣжныхъ обрядовъ, якъ колись занимали чи не перве мѣсто въ католицькй Церквѣ. Зворушеный Папа вѣдовѣвъ: „Такъ справдѣ, Ваша Єминенція мала говорити о любови, а то передовсѣмъ о любови особлившой до Сходу“. А дальше въ свой бесѣдѣ до тогожъ духовенства, просить переказати ихъ близькимъ, що вонъ ихъ любить: „Пишть и говорѣть, що благословячи васъ, мы хотѣли бы благословити ихъ всѣхъ — не выключаючи тыхъ, котрѣ находяться поза Христовымъ стадомъ, тыхъ, котрѣ называються або приневоленѣ называтися отсимъ холоднымъ неначе лѣдъ именемъ вѣдлученыхъ. Я прошу имъ переказати, що мы ихъ не выключаемо и николи не вѣдлучимо зъ нашихъ щоденныхъ молитовъ, але на оборотъ, бажаємо имъ добра; тымъ бѣльше и частѣйше будемо мы за нихъ молитися, чимъ бѣльше вѣдѣ насъ сторонятъ“. Справдѣ повнѣ жаркоѣ любови слова Святѣйшого Отця! Кобы вони дойшли и до ушей тыхъ, що його може и ненавидять!

Такожъ вонъ щиро опѣкується мисіями. За його проводомъ давнѣ опущенѣ мисійнѣ префектуры та стації изза браку священиковъ наново вѣдновляються. Мисіонарѣ громадно идутъ мѣжъ поганськѣ народы. Азії, Америки та прочихъ частей свѣта голосити правду св. вѣры — св. Євангеліє. Такожъ, яко лѣкарь всего людства видає енциклики въ справѣ родинного житя, любови до близьнихъ, — въ справѣ виховання христіянської молодежи и супружества. А зъ нагоды ювилеївъ, якъ на пр. Св. Йосафата, Св. Кирила и Методія, св. Вячеслава, св. Антонія Падуаньскаго, видає енциклики до всѣхъ католиковъ свѣта, щобы имъ дати взоры до наслѣдування.

Тому и мы всѣ, що живемо підъ Карпатами, прилучимъ свои молитвы за Святѣйшого Отця до молитовъ прочихъ католиковъ. Взносились горячѣ молитвы до неба, щобы здѣйснилися всѣ намѣры св. Отця и на землѣ воцарилося царство Боже и миръ Христовий.

Царь Христосъ.

Дня 12. X. 1931. въ головнѣмъ мѣстѣ бразилійської республики вѣдбулося посвяченя величезної статуї Христа Царя папскимъ легатомъ, при участі президента республики, 38 єпископовъ и державныхъ достойниковъ. Статуя выставлена на 700 м. високомъ копѣ. Сама статуя висока на 30 м, підставець 8 м, розпростертъ руки Ісуса Христа 28 м. Статуя стояла три міліоны лиръ, грошъ зобраны зъ рѣжнихъ даровъ та вкладокъ. Будованя тревало пять

лѣть, головно черезъ утрудненый довѣзъ матеріялу. По торжественной Службѣ Божїй папський легать перечитавъ торжественну посвяту бразилійскоѣ републики Пресвятому Серцю Иисуса. Всѣ присутнѣ повторяли єсть слово за словомъ. Посвята кончилася торжественными словами: „Царю, Господи Иисусе, царю надъ нашою вѣтчиною! Мы хотимо абы Бразилія жила и розвивалася передъ твоими очима. Мы хотимо, щобы для нашего народа свѣтило твое Евангеліе. Царю, Христе Царю! Царю, Христе Спасителю! Бути Бразилійцемъ нехай буде завсѣди то same, що вѣрити въ Иисуса Христа! Той твой образъ нехай буде символомъ твоєї влады, твоєї обороны, твоєї любови, твоего благословеня. Нехай спочиває на Бразиліѣ и всѣхъ Бразилійцяхъ, якъ печать що будучи твоими на землѣ, будемо колись вѣчно твоими въ небѣ. Амънь“.

Въ ночи мала бути статуя освѣтлена 24 сильными електричными рефлекторами. Засвѣтити мавъ ихъ самъ Марконѣ зъ Италіѣ радиотелеграфично. Цѣле мѣсто было лишено въ темрявѣ. Въ 10 годинѣ 25 мин. була wykonана проба. Марконѣ давъ розказъ выслати філѣ и за колька хвилинъ зяснили рефлекторы и освѣтили статую. Всѣ звоны мѣста зачали звонити, гарматы дуднѣли, а несчислимѣ масы людей ожидаючи на побережю моря, зачали ликувати. Якъ тольки статуя зяснила, папський легать зъ горы давъ людямъ папське благословеня. Отъ такъ поздоровила Бразилія Христа Царя!

Св. Причастя жовнѣра.

Одного разу прийшовъ до вѣйськового Капелана жовнѣръ въ 7-й годинѣ вечеромъ, просивъ запричащати його. Отець духовный пригадавъ йому, що то треба бути натще, и тому най прийде завтра рано.

Отче духовный — сказавъ жовнѣръ — я ще вѣдь вчера ничего не ъвъ. Цѣлый день бувъ я занятый въ касарнѣ — бо завтра скоро освѣть нашъ региментъ вѣходить и ажъ теперь знайшовъ хвильку часу до Васъ зайти...

Священикъ зворушсный запричащавъ бравого жовнѣра, що шукавъ свойого вkritого Бога зъ такою вѣрою и бажанемъ.

Комунистъ и монахиня.

Безроботный комунистъ прийшовъ о одинацятой годинѣ передъ полуднемъ до дому. Отворивъ двери своеї комнаты и... ставъ на

порозѣ, якбы пораженый громомъ. Що се?... При постелѣ ѹого хвороѣ жоны стоять монахиня. його двое маленькихъ дѣточокъ притулилося до монахинѣ. Монахиня... въ мене? Се бôльше якъ чудно. Хвилину постоявъ на порозѣ, хотѣвъ лишити ладичку зъ майстерскимъ приладомъ и вернутися. Але найменша донечка завважила ѹого и закричала зъ радости: „Няньку! Няньку! Монахиня, яка щойно подавала хвороѣ молоко въ горнятку, оглянулася и ввѣчливымъ, лагоднымъ голосомъ промовила. „Добрый день пане“. — „Добрый день сестро.“ выдусивъ зô себѣ роботникъ, та лишь на силу здергався, щобы не залаяти. — „Можу Васъ потѣшити, що Вашої жонѣ вже полекшало. Горячка впала“. Роботникъ мало успокоївся, приступивъ близше до постели своеї жоны и спитавъ, „Чи справдѣ, вже лекше?“ — „Айно! — Сестра такъ старанно ходила коло мене. Вже и полуденокъ для тебе готовый; Сестра все, все приготовила“. Непевнымъ крокомъ роботникъ наблизився до печѣ. Тамъ стояла въ горшку тепла поливка, отворена шкатуля сардинокъ, на тарілцѣ помаранчѣ и студенѣ тѣста. „Я виджу“, пробурмочивъ несмѣло роботникъ. „Мусите менѣ сказать, що есть Вашою улюбленою потравою:“ проговорила весело монахиня. — „Все то есть добрѣ:“ сказавъ роботникъ.

Коли сестра одойшла, роботникъ приступивъ близше до постелѣ хвороѣ: „Хто єз закликавъ?“ — „Я не знаю“. — „Ты не знаєшь?... Ты єз не кликала?“ — „Анѣ менѣ не снилося,... я и не знаю за ню“. — „Якъ она була годна дознатися?“ — „Можливо, що господиня дому...“ — „И щожъ она ту робила?“ — „Все, вона прибрала дѣти, приготовила ъду и мене обслужувала... Робота йшла єз такъ зручно, такъ швиденько, що и мило було позирати. Єще и фляшку вина зъ аптики принесла“. — „А молитви чи не замного було?“ — „Анѣ згадки про се“. — „Чудно!“ Роботникъ поважно призадумався, пошкrepтався по головѣ и сказавъ. „Знаєшъ ты що, жоно, — я ненавиджу сього рода людей: але ся особа по правдѣ дуже хитра. Щось вона мусить укрывати, якщо тутъ заходить: — треба намъ бôльше гадкувати. Чи завтра вона прийде?“ — „Прийде завтра рано. Казала, що хоче до чиста упорядкувати хижу, вычухати пôдлогу и має дашо менѣ принести“. — „Що мала бы вона пôдъ тымъ укрывати?“ —

Монахиня приходила кождоденно. Вона була для хроѣ якъ бы ранный лучъ сонця. Кождоденно чистила, вѣтрила хату, прала дѣтямъ одягала и ходила коло хвороѣ. Хвора, вже такъ до неї привикла, що и сама не знала якъ бы собѣ давала раду якъ бы не монахиня.

И мужъ не годенъ бы бувъ собѣ помогти въ своїй нуждѣ якъ бы не монахиня. Вонъ видѣвъ все, чувъ, але проте и дальше бувъ замкненый въ собѣ, хмуравый и не довѣрчивый. Одного дня таки не стерпѣвъ и сказавъ до монахинѣ „Будьте ласкавѣ, подайте намъ вже рахунокъ.“ — „Який рахунокъ? — якъ много Вы жадаете за одну визиту“. Сестра, яка ще дуже молоденька була, засмѣялася сердечно въ голосъ. Єтъ такъ смѣшно стало. Въ хатѣ крайна нужда а роботникъ говорить о заплатѣ. По хвилѣ сказала. „Милый пане, Вы менѣ лишь молитву довжнѣ, — коротку молитву“. — „Я... молитву? Такого я не знаю. А впрочемъ, се мала бы бути цѣла Ваша нагорода?“ — „Айно“. — „Се мусить бути якась реклама. Сестро, говорѣмъ зѣ собою отверто. Який Вы маєте въ сѣмъ интересъ, що сюды приходите?“ Сестра почервонѣла, спустила очи и стиха, скромно вѣдповѣла. „Я приходжу сюды, бо я люблю Бога и сихъ котрихъ Богъ любить“. Свѣдомый, комунистично выхованый, организований роботникъ, який все пильно вычитувавъ передовицѣ „Populaire“ и „Humanit “ (французскѣ соціалистичнѣ новинки), вдивившися зѣ здивованямъ въ монахиню, одъ якоѣ почувъ сякѣ дивнѣ словѣ... слова, якѣ вонъ вже разъ чувъ... але давно... давно, дуже давно, ще тогды, коли... ходивъ до Церкви. Задумався губоко, а потомъ промовивъ. „Айно? Богъ має ще якесь практичне значення?“ — „Богъ есть всѣмъ“, зауважила монахиня. „Хто вѣритъ въ Бога, — а якъ можна въ Бога не вѣрити? — того тягне робити се, що я роблю“. Роботникъ не надумуючись вѣдповѣвъ. „Нѣ! Грошъ суть всѣмъ, Треба лишь грошъ мати, тогды все добре йде“. — Грошъ се нѣчо. Я маю деякѣ сестры въ монастыри, котрихъ родичѣ були дуже и дуже богатѣ. А вони анѣ не оглянулися, а лишили все и вступили до монастыря. Серце есть всѣмъ, — любовь. А найкрасша любовь есть Богъ“. Роботникъ тронутый губоко, хочъ и якъ все ще не годенъ бувъ всего порозумѣти, спитавъ. „Чи Вы лишь задля Бога прийшли до нась? Нарокомъ до нась?“ — „Айно. Божѣ приятель е моѣ приятель. А любимцѣ Божѣ то убогѣ“. — „Все то для мене есть незрозумѣлимъ загаданямъ, але призадумує мене... „Чи смѣю подати Вамъ руку?“ — „Можете“... „Я росповѣмъ се моимъ товаришамъ. Можна, що вони возьмуть се за пустоту“. — „Можуть вони думати, що хочути“.

Монахиня вже далеко була, а роботникъ все єще говоривъ до себе. Все повторявъ слова такъ таємнѣ, такъ чуднѣ для його душѣ: „Я не годенъ сього розумѣти, але воно призадумує мене“.

(зъ французскаго „La Croix“)

Житя св. Йосафата Кунцевича ЧСВВ.

Св. Йосафатъ монахомъ.

(Продовженя).

Йосафатъ вступивши разъ на дорогу праведности вже не покидаетъ аж до смерти. Яко монахъ, Йосафатъ, молиться, бо знає що молитва, справа монаха. До добра молитви конечне уединеня, відлученя відъ свѣта та його марнихъ дѣлъ. Ведений св. Духомъ Йосафатъ, зрозумѣвъ вагу молитви, длятого выбравъ собѣ келію дуже вбогу, але близко церкви. Зъ своєї келії не выходивъ николи, хиба до церкви на Богослуженя або до трэпезы. Неразъ приходили до монастыря знамениты особы, якъ сенаторы зъ своею дружиною, але дверей келії Йосафата не відчиняла непотрѣбна цѣкавостъ. Келія стала для нього другою церквою.

На взбрь давныхъ монаховъ, щоденно робить по тисячу поклонівъ, повторяючи за кождымъ поклономъ сю коротку молитву: „Господи Исусе Христе, Сыне Божий, помилуй насъ“. А часомъ въ снѣ повторявъ сю часту въ нашомъ обрядѣ молитву: „Господи помилуй“. Пôсля свѣдства о. Симеона Яцкевича ЧСВВ, се не була лише зверхня любовь обряду, але любовь щира, правдива, практична. Цѣлый день переводить на молитвѣ, та и се йому замало, прите встає о пôвночи и черезъ кôлька годинъ або въ келії, або на цвынтарі, на зимнѣ, вѣтрѣ, стоячи неразъ босыми ногами въ снѣгу, відправлювъ свои молитви.

Въ хвиляхъ вольныхъ відъ молитви, займався читанемъ церковныхъ книгъ, зъ нихъ пересвѣдчався о правдѣ вѣры католицкої и утверждався въ зединеню; зъ нихъ збиравъ доказы, та виписки на збиваня блудовъ схизмы. Пôзнѣйше выдавъ книжочку пôдъ заголовкомъ: „Оборона вѣры“ — „О крещенію св. Володимира“, де доказує схизматикамъ, що цѣла Русь відъ свого наверненя узнавала авторитетъ папы, та була въ єдності зъ Церквою Римскою. Тôлько деякѣ люде по нашихъ сelaхъ, самѣ необразованѣ, незнаючи исторії Руси та нашої Церкви, бalamутять народъ. Пôдюджують проти унії, та знайте, що имъ неходить о доказаня правди, тôльки о власный зискъ. То вовки въ овечої шкѣрѣ, то фалшивѣ пророки, якихъ самъ Исусъ Христосъ предсказавъ, та казавъ уникати ихъ.

Доказы, якими удовіднявъ тѣ прауды, тымъ бôльшоѣ були ваги, що виняткъ зъ книгъ, котryхъ схизматики уживали при Бого-

служенияхъ Також зaimався читачямъ жителисей Святыхъ.

Дальше Йосафатъ провадить житя повне умертвленя. Въ уживаню ъди бувъ дуже умертвленымъ, а часомъ и цѣлыми днями ничего не ъвъ. Стравъ уживавъ постныхъ. Мяса не ъвъ николи, вѣдъ коли вступивъ до Чина. Черезъ пять лѣтъ гивъ лише воду и бувъ бы сего держався черезъ цѣле житя, якбы не настоятель бачучи його слабе здоровля, не приказали уживати трохи вина. Мавъ вонъ обѣть зробити на цѣле жигя, що буде лише жити о самомъ хлѣбѣ и водѣ — однакъ заказъ сповѣдника стримавъ його вѣдъ сего.

Мѣсто полотняноѣ соротки носивъ остру волосѣнницю, що ранила його тѣло. Не скидавъ єї николи, анѣ въ, день анѣ въ ночи.

Постѣль такъ нужденна, що не годилася навѣть для жебрака, але и тоѣ не все уживавъ, бо часто спавъ на голой, зимн旣 земли, вкрившишь лишь самою волосѣнницею.

Бедра оперѣзовавъ дротянимъ поясомъ, котрого острѣ, концѣ зверненѣ до тѣла, та неразъ глубоко ранили. Кромѣ сего уживавъ єще бичѣвъ, котрими такъ стѣкъ свое тѣло, що каплѣ крови мовъ роса вкрывали подлогу въ його келіѣ.

Не только въ келіѣ знущався надъ тѣломъ, але часто выходивъ вонъ середъ найстрашнѣйшихъ морозѣвъ бoso и безъ накрытия головы на цвиантарь за церкву, а тамъ стававъ на камени, до котрого неразъ ноги примерзли, и бичувався безъ милосердя; кровь падала краплями на землю, розбрѣзкувалася и багрила бѣлый снѣгъ.

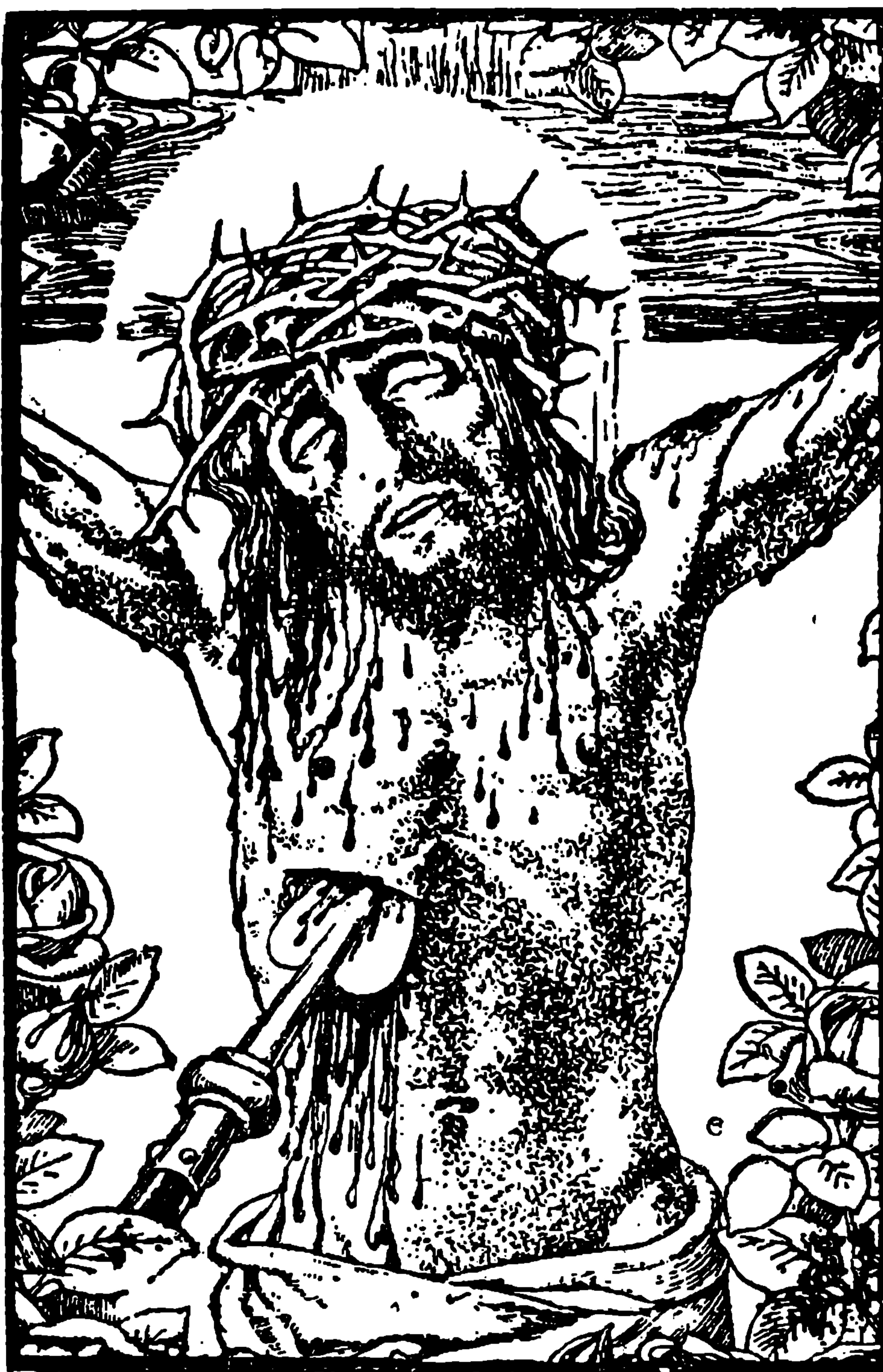
А вонъ зъ кождымъ ударомъ зъ слезами въ очахъ кликавъ: „Господи Исусе Христе лай св. єднѣсть; да всѣ будуть єдно!“ Въ протоколѣ передъ комисію апостольською збізнавъ о. Генадій Хмельницький, що знайдено разъ св. Йосафата на цвиантари такъ окирвавленого и змерзлого, що не бувъ въ силахъ вернути до монастыря. Провидѣння Боже дало Йосафатови таку любовь умертвленя, щобу мôгъ бѣльше до зединеня навернути схизматиковъ, що понадъ всѣ іншѣ чесноты найбѣльше цѣнили умертвленя. Молїмся и мы на взбръ св. Йосафата о наверненя заблудившихъ братовъ нашихъ, просѣмъ Исуса Христа „да всѣ єдно будуть!“

(Продовження слѣдує.)

Чишайше „Благовѣсникъ“!

Христосъ распятый.

Христосъ распятый на Голгофѣ
За грѣхи свѣта бѣль терпитъ,
Въ безмѣрныхъ мукахъ и скорбахъ,
По Тѣлѣ Кровь свята бѣжитъ ;
За грѣхи свѣта такъ терпитъ.

Вѣнцемъ зраненъ свѧтъ скрани,
Прибитъ руки до хреста,
Тяжкъ болючъ кругомъ раны,
Пливѣ эъ пробитою ребра
Кровь пресвята, дорога.

Не стало силы въ людськомъ тѣлѣ,
Звершилася чаша мукъ, терпѣнь,
На уста Божіе наболѣлъ
Упало слово ще : амънь,
И смерть жите забрала въ плѣнь.

Душа моя ! за твою злобу
И за провини, за грѣхи
Христосъ пѣшовъ на смерть, до гробу ;
Тому въ часъ грѣшною жажды
Ты хочъ хвилину эъ Нимъ терпи.

ИЗЪ ЖИТИЯ СВЯТЫХъ

Заступникъ на мѣсяць апрѣль.

Святый ап. и євангелистъ Марко.

Апостолъ и євангелистъ св. Марко, одинъ изъ 70-ти учениковъ Христовыхъ, бувъ родомъ жидовинъ. Св. ап. Петро въ однѣмъ изъ посланій своихъ называетъ Марка своимъ сыномъ, изъ чого можна заключити, що Марко бувъ ученикомъ Петра. Вонъ бувъ разомъ зъ нимъ въ Римѣ и тамъ по 12-ти лѣтахъ по Вознесеню Господа написавъ Евангеліе свое. Св. Петро посылавъ Марка проповѣдувати въ розличнѣ стороны свѣта. Такъ Марко основавъ церковь въ Аквилеѣ надъ Адріатскимъ моремъ и колька разовъ бувъ въ Египтѣ. Його уважаютъ также основателемъ церкви въ Александрії. Вонъ зновъ вернувшись въ Римъ; но по смерти св. Петра пѣшою назадъ въ Александрию и основавъ тамъ школу, перешовъ въ поблизкѣ краѣ Египту и всюды проповѣдавъ слово Божое. Коли св. Павла привели въ оковахъ до Риму, св. Марко вернувшись зновъ до Риму и проповѣдавъ тамъ вѣру Христову. Послѣднѣ лѣта своего житя провѣвъ св. Марко въ Александрії, где и перетерпѣвъ мученическую смерть. Въ самъ день Пасхи, припадавшоѣ тогды 25 го апрѣля 68-го року по Рожд. Хр., язычники насилемъ вдерлисѧ въ церковь, выволѣкли св. Марка, и обвязавши йому шию шнуромъ, волочили по улицяхъ. Окровавленого и страшно пораненого кинули потомъ на ночь въ темницю, а на другой день забили на смерть. Мощь св. Марка перенесено въ 870-омъ роцѣ по Рожд. Хр. изъ Александрії въ Венецію, где надъ ними построено величаву церковь, а площа на котрой та церковь стоитъ, носить имя св. Марка.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ АПРѢЛЬ

Правдиво Христіянске виховання молодежи.

Сьогодня кождый чоловѣкъ спостерѣгає, що много молодежи закимъ єще дойде до зрѣлого вѣку, псується. Дуже много людей

журиться як бы то зробити з молодежи поряднихъ чесныхъ людей. Многъ однакъ иезъ тыхъ учителъвъ людства шукають до тоѣ цѣли иншихъ дорожъ, якъ то ихъ показовавъ намъ Спаситель и якъ показує Св. Церква. Тому то вони замѣсть запровадити тѣ душѣ до щастя, замѣсть тѣ душѣ наповнити добромъ и правдою, вони своими науками вбивають тѣ душѣ и затроютъ облудою и зломъ.

Старшѣ люде впливають на молоду душу и на єї успособленя. Найбôльший впливъ на неї мають родичѣ. Впливъ той одбувається рѣжными способами, черезъ дѣла, порады, приказы и напоминеня. Отже той впливъ може бути або добрый и благородный або злый и шкодливый. Тому важною рѣчею є, щобы впливъ старшихъ людей на молодежь бувъ добрый и благородный. Найлѣпше будуть впливати старшѣ особливо родичѣ на молодыхъ, коли будуть старатися черезъ свої впливъ выробляти зъ молодыхъ душъ правдивихъ наслѣдувачївъ Ис. Христа. Старшѣ повиннї старатися, щобы каждый молодий бувъ правдивий образъ Ісуса Христа. Не було тутъ на земли никого такъ доброго, никого такъ благородного якъ Ісусъ Христосъ и се признають не лише христіяне, але и всѣ недовѣрки. Отже чимъ якийсь чоловѣкъ подобнїйший до Ісуса Христа, тымъ вонь и лѣпший и благороднїйший. Тому ви родичѣ, ви що виховуєте молодежь, коли хочете мати добрѣ дѣти, коли не хочете, щобы дѣти нанесли колись вамъ стиду, смутку и нещастя, то старайтесь зробити зъ вашихъ дѣтей правдивѣ образы Господа Христа.

И апостоли, коли голосили євангеліє клали всю свою силу, щобы зъ своихъ духовныхъ дѣтей, зъ своихъ вѣрнихъ зробити наслѣдувачївъ Ісуса. Христа. Св. Апостоль Павло въ посланію до Галатовъ каже: „дѣточки мої, я зновъ рожувасъ въ боляхъ, доки Христосъ вообразиться у васъ“. Такъ само стараня христіянскихъ родичовъ повинно до того стремѣти, щобы въ душахъ ихъ дѣтей вообразився Христосъ.

Але не толькo родичѣ впливають на вихову дѣтей; у великої мѣрѣ се чинить такожъ и школа. Тому то Св. Церковь дбає, щобы молодежь була вихована въ школѣ въ дусѣ христіянському. Церква стереже дѣтину передъ збопутемъ и перестерѣгає и упоминає вихователївъ, щобы вони усували зъ школы и вѣдь дѣтины всѣ нагоды згôршеня и соблазни. Душа дѣтины въ першої мѣрѣ належить до Бога а тымъ самимъ и до Церкви. Отже Церква має право и обовязокъ виховувати дѣти. То право и обовязокъ давъ ѿ Ісусъ Христосъ коли сказавъ: „Идѣть и навчайте всѣ нарады“. Минулого

року Папа Пій XI. у своїй Енциклицѣ „Про христіянське виховання молодежи“ напоминає, що нынѣ забулося на душу дѣтины.

А дѣйсно теперъ о много бѣльше стараються про вихованя тѣлесне дѣтины, якъ про моральне и релігійне. Дѣти ростуть у незнаню правдѣ Божихъ, у невѣжествѣ своїхъ повинностей зглядомъ Бога, родичовъ и ближнього. И щожь дивного що такъ страшнѣ рѣчѣ дѣються на свѣтѣ. Та кромѣ рѣжныхъ старань, кромѣ доброго прикладу, єще на одно повиннѣ памятати родичѣ, що христіянске виховання ихъ дѣтей залежить одъ Божої ласки. Тому ту ласку собѣ вѣдѣ Бога треба вимолити и выблагати. Коли до тыхъ усѣхъ старань злучимо молитву, можемо мати надѣю въ Бозѣ, що зможемо виховати нашихъ дѣтей на правдивыхъ христіянъ.

Чи грошѣ дають щастя?

Найновѣйшѣ новинки принесли дивну вѣстку. Колька днѣвъ тому 12-го марта сего року зъ Парижи застрѣлився Іванъ Крѣгеръ. Родився 1880 р. въ Кальмарѣ (Швеція), бувъ синомъ шведського фабриканта сѣрникѣвъ. Самъ Крѣгеръ яко молодий інженеръ перебувавъ въ Америцѣ, де заложивъ будовельне пôдприємство. Якъ повернувъ зъ Америки, злучивъ въ своїхъ рукахъ всѣ шведськѣ сѣрниковѣ фабрики. Невдовзѣ въ іншихъ державахъ опанувавъ такожъ фабрики сѣрниковѣ. Такъ въ короткому часѣ въ його рукахъ опинилося 150 великихъ фабрикъ на сѣрники, а въ його фабрикахъ працює 150.000 роботниківъ. Вонъ доробився такого маєтку, що по войнѣ цѣлѣ державы просили того богача о позичку. М. и самой Нѣметчинѣ позичивъ Крѣгеръ 500 міліоновъ марокъ нѣм. Ся сума на нашѣ грошѣ близько 5 міліардовъ Кч. Іншимъ державамъ якъ Франції, Югославії, Польщі, Румунії, Мадярщинѣ та іншимъ меншимъ державамъ позичивъ сей богатий шведъ бѣльше якъ 11, міліардовъ Кч. То такъ грошѣ, що якби роздѣлити тутъ на нашої Пôдкарпатської Руси, для коже дѣл родини выпалобы якихсь 114.000 Кч. Значиться кожда руська родина могла бы собѣ вибудовати красну хату зъ всякими приборами, малабы малый огородъ а ще лишилибыся добре грошѣ до газдання. — Але якъ зрахувати цѣлый маєтокъ сего богача, то його можна нарахувати до 300 міліардовъ. То вже така сума, що и представити собѣ тяжко. — И щожъ?! Той богачисько, якъ його називано „Король сѣрникѣвъ“ несподѣвано застрѣлився. Вонъ видѣвъ, якъ то по войнѣ настає криза, грошѣ падають, його величезный маєтокъ также хитається. Зачавъ вонъ журитися, нервовуватися, а вкінці 12. III. застрѣлився.

Сумна се исторія, страшне закінчене одного людского житя! Але много дає для насъ наукъ! Видиме, що грошъ, маєтки — хотій булибы дуже великъ — щастя, вдоволеня людському серцю не дають, чоловѣкъ завсігды бôльше жадає. Пôзднѣйше його серце такъ приманює до того маєтку, що вже ничего не видить на семъ свѣтѣ кромъ гроша. А прийдутъ якъсь перемъни, маєтокъ хитаєся, чоловѣкъ тратить цѣль свого житя, не думає вже, що ще його чекає. Кончить зъ своимъ дочаснымъ житемъ, йде на судъ Божий, де рѣшаєся його доля на вѣчну недолю. — Братя милъ! Не привязуйме серця нашого до гроша, до переминаючого маєтку але глядайме высшихъ рѣчей. Слухайме словъ нашего Божественнаго Спасителя, Иисуса Христа, который говоривъ: „Не збираите собѣ скарбовъ на земли, де ржса и мôль нищить, и де злодъї подкопують та крадуть. Збираите собѣ скарби на небѣ, де анъ ржса, анъ мôль не нищить, и де злодъї не подкоплють, анъ крадуть; бо де є скарбъ вашъ, тамъ буде и серце ваше“. (Мт. 6, 19).

НОВОСТИ

Нова Василіянська Провинція.

Св. Конгрегація для схôд. Церкви декретомъ зъ 24. II. 6. р. ч. 789/31 дала дозволь на отвореня нової, самостойної провинції ЧСВВ, въ Канадѣ й Злученыхъ Державахъ пôвн. Америки. Дотеперь лишь Канада мала назву „Мѣстопровинції“ и була залежна вôдъ Галичини. Силою названого декрету Канада й Америка будуть становити Американско - канадійську провѣнцію, залежну безпосередно лишь вôдъ Архимандрита ЧСВВ въ Римѣ. Заразомъ Ап. Столиця надала нашему Василіянському Чинови офиціальну назву для вôдрѣжненя його вôдъ іншихъ Василіянськихъ монашихъ галузей, якъ пр. вôдъ італогрецькихъ Василіянъ въ Гро-тафератѣ въ Италії, вôдъ мельхитськихъ Василіянъ въ Палестинѣ та Сирії, вôдъ сирійсько-халдейськихъ Василіянъ въ Мезопотамії и пр. Нашъ Чинъ одержавъ назву: „Чинъ Василіянський св. сщм. Йосафата“. Се сталося на основѣ Апостольскої Конституції Папи Льва XIII. „Сингуляре президіюмъ“, въ котрой той великий Папа называє св. Йосафата другимъ Отцемъ Чина по св. Василію Вел.

та пише, що св. Йосафатъ давъ нашому Чинови нову организацію и поширивъ його працъ на велику апостольську ниву. Замѣтити належить, що одинокий нашъ Василіянський Чинъ св. Йосафата зъ усѣхъ катол. Чиновъ сходноѣ Церкви потрафивъ розвинутися якъ интернаціональний Чинъ зъ центральною Управою въ Римѣ.

Маріянска Конгрегація въ Мукачевѣ, устроила зъ поводу 10-ти лѣтняго ювилея св. Отца Пія XI. Торжественну академію. Програма: 1.) Привѣственна рѣчъ руководителя о. Ст. Тиводора. 2.) Гимни. 3.) Рѣчъ: „Папа Пій XI.“ (произнесъ) Ст. Качуръ. 4.) Декламація: „Неразрушимая Скала“, стихъ. А. Карабелеша. Василій Крайняниця. 5.) Музика: Галопъ на роялѣ: Габріелла Оросъ, и Елісавета Петахъ. 6.) Декламація: „Вопль покаянія“, Адальбертъ Розгоній. 7.) Рѣчъ: Папство. Маргарита Петахъ. 8.) Декламація: Передъ Роспятемъ, стихъ Розенгейма. Марія Горнякъ. 9.) Хоръ конгрегації пôдъ управлениемъ г. професора Антонія Скибы. а) Маріє Дѣво... б) Пречистая Дѣво Мати русскаго қрая... Академія выпала дуже вдатно.

Въ церкви ОО. Василіянъ у Жовквѣ (Галичинѣ) протягомъ 1931 року роздано 53 304 св. Причастій. Кромѣ того до мѣсцевоѣ больницѣ роздано 259 св. Причастій; хорымъ по дому 109, а въ філіялѣ 1510.

Разомъ у жовківской парохіѣ роздано въ минуломъ роцѣ 55. 194 св. Причастій.

Въ Англіѣ 1 поліціянтъ выпадає на 769 жителівъ, у насъ въ Ческословенській Реп. на 697 жит., въ Італії 573, въ Угорщинѣ на 405 жит., у Польши на 1056. — Кобы въ тыхъ краяхъ радше только священникомъ выпало на жителівъ!

Монахиня шпитальна дôстала медаль. Въ Шангаю дôстала вôдъ ряду французского хрестъ „Легії Гоноровоѣ“ монахиня Марія С. зъ згромадження Сестеръ Милосердія за свое геройське посвячене въ шпиталю. Вôдзначене давъ адмираль проводникъ и начальникъ французскоѣ флоты (кораблôвъ военныхъ) на далекомъ Сходѣ. — Марія С. працює вже 30, лѣтъ якъ сестра милосердна въ французскомъ шпиталю им. Св. Марії въ Шангаю.

А кôлька тисячъ такихъ сестеръ — монахинь живуть по шпиталяхъ або при іншихъ забутыхъ роботахъ, котрѣ своє вôдзначеня, свой „медаль“ дôстанутъ лише на страшномъ судѣ — але то передъ всѣми на-

родами вѣдь Царя царѣвъ, Иисуса Христа!

Чорнѣ католики въ зл. Державахъ Америки що разъ болѣше множатсѧ; передъ сто лѣтами число католиковъ мѣжъ чорными не було болѣше якъ на пару тисячъ. Нынѣ число выносить 204 тисячъ, однакъ бракує имъ священиковъ; мають навсѧго чотырохъ.

Цѣле мѣсточко засудили на тюрму. На Литвѣ засудивъ судъ усѣхъ дорослыхъ мешканцѣвъ одного мѣсточка на кару вязницѣ за те, що потайки вырубали державный лѣсъ. А що въ арештѣ того мѣсточка могло помѣщуватися лишь десять осбѣ, тому жителѣ мусять вѣдоми сиджувати свою кару партїями.

Карнѣсть въ католицкѣй Церкви. Святѣйший Отецъ выдавъ недавно письмо до Епископовъ Чехословаскѡй Республики, въ якомъ одобрює ихъ дисциплинарный поступъ супротивъ непослушныхъ священиковъ, якихъ вони суспендовали. Церква — кажется въ тѣмъ письмѣ — потребує днесъ не лишь ученыхъ але и эдисциплинованныхъ проводниковъ.

Розумный законъ. Парламентъ въ Голандіѣ ухваливъ недавно такой законъ, що на його основѣ жѣнки тыхъ чоловѣкѣвъ, що въ суботу пропиливаютъ свой заробокъ, могутъ домагатися вѣдь роботодав-

цѣвъ, щобы вони не давали ихъ чоловѣкамъ, а имъ выплачивали заробленѣ грошѣ. Въ той способъ пияки поневоли будуть мусѣли присѣсти та не будуть могли марновати свого житя и майна. Невже-жъ и тутъ эдав-быся такий законъ.

Пивница подъ озеромъ. У полудневой Италіѣ подъ озеромъ Немѣ, яке теперь осушують, натрапили на пивницю, що є 11 метровъ довга, а 2 метры широка. Догадуються, що та пивница походить зъ часовъ римскаго цѣсаря Калигулѣ, що живъ 40 лѣтъ передъ Христомъ.

Ленина замѣняютъ на морську лѣхтарню. Въ Петроградской пристанѣ задумали большевики поставить памятникъ для Ленѣна. Сей памятникъ має бути найбѣльшимъ на свѣтѣ. Въ головѣ Ленѣна мають умѣстити морську лѣхтарню, яка показувалабъ дорогу для кораблѣвъ. Рѣшили большевики, що бы на будову сего памятника складали грошѣ усѣ роботники, бо замѣненый въ лѣхтарню Ленинъ має бути одночасно агитаторомъ комунизму мѣжъ заграницными моряками.

Вдячнѣсть туркѣвъ для Святѣйшаго Отца. Великий Папа Венедиктъ XV., въ часѣ свѣтловѣйшаго вѣйны многоразъ накликувавъ народы и державы до мира. Вонъ бувъ взагалѣ знаный по свѣтѣ, якъ ласкавый, мил-

сердный Отецъ всѣхъ покрив-
дженыхъ зъ вѣйны. Вѣнъ щед-
ро помагавъ всѣмъ не позира-
ючи навѣть на религію або на на-
роднѣсть, бо ближнимъ уважавъ
каждого, кто помочи потребує.

Въ призананя вѣтцѣвського

серця та великихъ заслухъ, якъ
показавъ той великий Папа згля-
домъ туркѣвъ, турки поставили
Йому въ Константинополи па-
мятникъ (статую зъ бронзу, От-
же магометане — Папѣ Римсь-
кому !

Искры зъ свѣта.

- Въ народнѣй школѣ въ Фишерѣ заведено плаваня, яко обовязковый предметъ.
- У Швайцарії є машина збудована ще 1859 року. Вона за часъ своєї служби переїхала 1.5000.000 километрѣвъ и зужила 15.000000 киля вугля.
- Одинъ Румунський земледѣлець мусੰвъ заплатити 3.700.000 лей кары. Тому що вѣнъ тої сумы не може сплатити засуджено його 203 роки вязницѣ, незнати лише чи смерть почекає ажъ вѣнъ высидить.
- Чоловѣкъ є властиво ествомъ зъ воды. Якъ твердить Др. Фрег-
лихъ на 60 кила ваги, чоловѣкъ має 40 киль воды.
- Въ Росії є 9 міліонівъ бездомныхъ дѣтей. Урядъ не знає якъ зъ тими малыми дати собѣ раду. Найчастѣйше ихъ стрѣляють.
- Найдовший мостъ є мостъ зъ Вашингтона въ Ньюорку. Вѣнъ має довжину 1060 метрѣвъ.
- У городѣ Вильнѣ въ Польщі є на його улицяхъ 500 жебраковъ (ковдушовъ). Число ихъ зъ дня на день бѣльшає.
- Новѣ присмаки выдумавъ американець изъ Фльориды на имя Индъ. Вѣнъ выробляє консерви зъ идовитыхъ гадинъ. Ихъ бѣль мясо нагадує въ смаку осетра. Американець заложивъ фарму, де годує тарахкавцівъ (идовитѣ гады). За одну таку гадину вѣнъ платить добрѣ грошѣ.
- Въ Америцѣ минувшого рока авта забили 24,000 людей.
- Турукъ Зарю Ага найстарший чоловѣкъ свѣта, що має 147 роковъ захорѣвъ и впавъ на царгородській улицѣ. Його вѣзвели до лѣчницѣ.

*Сердечну подяку складає Пречистой Дѣви Марії Мука-
чевской за приверненя здоровля по довѣй слабости. бр. М. Б. ЧСВВ.*

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручає слѣдуючѣ книжки своєго изданія:

Молитвеникъ для греко-каѳолицкого русскаго народа. Составивъ о. Петро Котовичъ ЧСВВ. сторонъ 507. Издание II.

Содержаніе сеѧ книжки: Короткій катехизмъ; Молитвы повседневніи; Молитвы утреніи, Молитвы вечерніи, Молитвы подчась Службы Божої, Приготовленіе до св. Сповѣди, Молитвы предъ и по Сповѣди, Молитвы предъ и по св. Причастію, Молитвы до пресв. Сердца Іисусово-го, Молитвы до Пречистої Дѣви Марії, Молитвы до святыхъ. Чинъ Утрени, Божественна Літургія, Чинъ Вечерни. Акафистъ до І. Христа, Акафистъ до Преч. Дѣви Марії, Тропари воскресни и повседневни, Служба на всякое прошеніе, о усопшихъ, Тропари и Кондаки св. Четыредесятницы и всѣхъ праздниковъ декретальныхъ. Кроме сего есть: Пѣснь на Рождество Христове, Пѣснь въ честь св. Тройцѣ, Пѣснь въ честь Преч. Дѣви и св. Отца Николая, Пѣснь благодарственная, Календарь цѣлого року и Пасхалия. Оправленій стоить 8 Кч, съ почт. засылкою 9 Кч.

Да святится Имя Твое. Молитвословъ для молодежи. Стор. 223.

Печатаный окремъшно русскими а окремъшно латин. буквами. Содержаніе: Короткій катехизмъ. Молитвы повседневніи, утренніи, вечерніи, подчась Службы Божої, передъ и по сповѣди, предъ и по св. Причастію, до Пресв. Сердца Іисуса, до Преч. Дѣви Маріи и до св. Іосифа; Чинъ Вечерни, Утрени, Божественна Літургія, Тропари и Кондаки воскресни, на всякое прошеніе и о усопшихъ; Пѣснь на Рождество Христове въ честь Пресв. Тройцѣ, къ Пресв. Дѣвѣ Марії и въ честь св. Отца Николая,

Оправленій стоить 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч.

Mennyei Harmat. Сторонъ 256. Змѣстъ сего молитвенника есть слѣдующій: Mindennapi imádságok, katekizmusból, reggeli imádság, esti imádság, különféle imák, Szentségi imádságok: gyónási ájtatosság, áldozási ájtatosság, mise-imák, nyilvános Isteni szolgálatok, énekek a reggeli Istentisztcletből, a szent Liturgiából, a délutáni Istentiszteletből. Kiedészítő részek a nyilvános Isteni szolgálatokhoz: vasárnapokra, a hét napjaira, a nagybőji időszakban, a husvét-pünkösd időszakban, az állandó ünnepekre, különféle alkalmakra: a Szentlélek segítségül hivására, minden jókérés szándékára, háalandás szándékára, a halottak lelkei nyugalmáért. Panachidán. Engesztelő ének a legméltságosabb Oltáriszentséghez.

— Молитвенникъ переплетеній въ повполотно стоить 5 Кч. зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

Молебень съ Святѣйшому Сердцу Іисуса и къ Пр. Дѣвѣ Маріи.

Содержать кроме двохъ молебновъ, дасколько пѣсней къ Пресв. Сердцу Іисуса и Преч. Дѣвѣ Маріи и Пѣснь благальну (супликацію). Печатана окремо рускими, а окреме латинскими буквами. Сторонъ 44.

Цѣна 80 гел., зъ почтою 1 Кч,

Найсвятѣйшое Сердце Спасителя. Коротка наука для членовъ общества Святѣйшого Сердца Г. Іисуса Христа. Сторонъ 64.

Содержаніе: Исторія набожности до Пресв. Сердца Іисуса и ласки, которая Іисусъ пріобѣцавъ почитателямъ Пресв. Сердца. Повинности для членовъ сего общества. Дасколько молитовъ къ Пресв. Сердцу Іисуса. Молебень къ П. С. Іисуса. Дасколько пѣсней къ П. С. Іисуса. Прочто почитаеме П. Сердце Іисуса? Печатана окремо рус. а окремо лат. азбукою.

Оправъ 3 Кч., брошур. 1·50 Кч, почт. засыл. 60 гел.

Рожанецъ до св. Рань або до милосердія Іисуса Христа.

Цѣна 40 гелл. зъ почтовою засылкою 60 гелл.

Крестна дорога. Окреме печатана рус. азб. и окреме лат. 14 корот. розважань о страстяхъ Христовыхъ. Цѣна 1 Кч. зъ почтовою засылкою 1·40 Кч.

Отпустовъ молитвы. Сеѧ книжочка содержать: Короткое получение о отпустахъ и дасколько молитовъ надѣлен. отпустами. Сторонъ 16. Цѣна 50 гелл., а съ почтовою засылкою 70 гел.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручає слѣдуючѣ книжки своєго изданія:

Слово про св. Церковь Христову. Брошурा, сторонъ 20.

Содеряніе: 1. Колько сесть Церквѣ Христовыхъ, 2. Котра есть правдива Христова Церковь? 3. Почему упознати, ци належить дакто до правдивої Церкви Христової. — Опроверженіе закидовъ противниковъ.

Цѣна одного примѣрника 1 Кч вже зъ почтою.

Роздумай то добре. На рускій языкъ переклавъ о. В. Желтвай.

Издание I. Содержить науки о цѣли человѣка, о грѣсѣ, о смерти, о судѣ, о пеклѣ, о чистилищи, о небѣ и о сповѣди. Сторонъ 160.

Брошурома стоитъ 5 Кч, зъ почтою 5·80 Кч.

Путь Спасенія. (Св. Миссія въ образахъ). Ся прекрасна книга повинна быти въ каждой хижѣ. Въ ней суть науки о майважнѣйшихъ рѣчахъ для спасенія души. Прикрашена около 40 образами.

Цѣна 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч

Житя и Смерть. Брошурা 4 Кч, зъ почт. засылкою 5·80 Кч.

Кто яко Богъ. Брошурा 4 Кч, зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

Стойте въ вѣрѣ. Листъ I. Про походженя св. Духа отъ Отца и Сына, стор. 8. Листъ II. Оборона чести П. Дѣвы Маріи, сторъ 8. Цѣна обохъ брошуръ разомъ 60 гел., зъ почт. зас. 80 г.

Протиалкоголичнѣ брошурки: 1. „Пяницамъ на закуску“, 2. „Погарчикъ для тверезыхъ“, 3. „На здоровля“. Цѣна брошур 1·20 Кч, зъ почтовою 1·80 Кч.

Гриць Заливайко. Ся книжка написана стихомъ и описує житя пяницѣ одъ рождества ажъ до смерти. Книжка прикрашена 19 образками нашего славного подкарпаторуского маляря проф. О. Бокшая. Стоить зъ почтою 1·40 Кч.

Чудо якихъ мало, або сила правды. Протиалкоголична брошура. Цѣна 50 гел., зъ почтовою засылкою 80 гел.

Образцѣ 100 дарабовъ стоитъ 6 Кч, зъ почтою 6·80 Кч.

Образець Матери Божої Мукачевскої съ пѣснею на оборотѣ.

Цѣна одного примѣрника 20 гел. зъ почтою 40 гел.

Засылається лемъ за готовѣ грошѣ або запослѣплатою (dobirka)

Листы и грошѣ треба засылати на адресу :

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ,
Раковци улица число 54.

Листы изъ заграницы треба адресовать такъ :

Vydavničtvo Čuna sv. Vasilija Velikoho, Užhorod.
Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Evropa.